

Tillæg til Revisor Informerer 4. kv. 2009

Nye regler for betaling af restskat

Reglerne for betaling af restskat er ændret radikalt for alle skatteydere. De nye regler betyder, at man ikke længere kan vente til 1. juli med at betale restskat under 40.000 kr. uden rentetillæg. I stedet er der indført en dag til dag-rente i perioden 1. januar til 1. juli.

I mange år har man kunnet indbetale op til 40.000 kr. i restskat uden rentetillæg frem til 1. juli. Mange skatteydere har benyttet sig af den mulighed, når de fik deres årsopgørelse fra SKAT, eller når regnskabet for virksomheden var aflagt.

40.000 kr.s-grænsen er afskaffet allerede for indkomståret 2009.

I stedet for 40.000 kr.s-grænsen og skilledatoen den 15. marts er der indført en "dag til dag-rente". Dag til dag-renten beregnes fra og med 1. januar 2010 og frem til og med den dag, skatteyder indbetaler sin restskat. Dag til dag-renten beregnes som renten i opkrævningslovens § 7, stk. 2, 3. pkt., med tillæg af 2 procent.

Dag til dag-renten, som skal betales af restskat indtil 1. juli, er en markedsrente, som SKAT opgør som et gennemsnit af den effektive obligationsrente for de sidste 20 børsdage før 15. december 2009 - og derefter tillægges 2 procent. SKAT fastsætter og udmelder den aktuelle størrelse af renten i slutningen af december hvert år.

Restskat over 40.000 kr. skulle tidligere betales senest 15. marts. Denne dato har derfor ikke længere nogen relevans.

Indbetalinger efter 1. juli

Datoen 1. juli er også efter de nye regler en vigtig dato. Indbetalinger efter 1. juli pålægges nemlig et fast procenttillæg som efter de gamle regler. Procenttillægget på betalinger efter 1. juli opgør man på grundlag af den samme gennemsnitlige obligationsrente som dag til dag-renten med tillæg af 4 procent. Det endelige procenttillæg kendes også først i december 2009.

Dag til dag-renter og det faste procenttillæg kan ikke trækkes fra i den skattepligtige indkomst.

Afskaffelsen af 40.000 kr.s-grænsen er en stramning af kreditten for de fleste almindelige danskere, der tidligere kunne vente helt frem til 1. juli med at betale restskatten uden rentetillæg. Nogle vil måske mene, at det er urimeligt ud fra betragtningen om, at vi faktisk betaler vores skat forud via A-skat og B-skat.

Der er dog nogle, der kan drage fordel af de nye regler, nemlig dem, der efter 1. januar 2010 opdager, at de har en restskat, der væsentligt overstiger 40.000 kr. Efter de gamle regler ville indbetaling af restskat efter indkomstårets udløb over 40.000 kr. blive pålagt et procenttillæg på 2 procent.

Tidligere kunne det være en fordel at indbetale restskat over 40.000 kr. før indkomstårets udløb, da man så slap for de faste rentetillæg på 2 procent. Efter de nye regler vil det for selvstændige i virksomhedsordningen være en klar fordel at vente med at betale restskat over 40.000 kr. til den 2. januar, da hævnningen i virksomhedsordningen så først påvirker indkomsten i 2010.

Den endelige rentesats vil blive fastlagt i slutningen af december.

Bruttoløntrækordninger

Skattemæssigt anerkendes det, at en arbejdsgiver og en arbejdstager kan aftale en lavere bruttoløn, og at arbejdsgiveren i den forbindelse kan påtage sig udgifter, som egentlig vedrører medarbejderens privatsfære - såkaldte bruttotrækordninger, dvs. løntræk før beregning af skat og arbejdsmarkedsbidrag. Fordelen ved bruttotrækmodellen er, at medarbejderen konverterer højt beskattet løn til et personalegode, der er meget lempeligere beskattet.

Bruttotrækordninger er derfor kun attraktive vedrørende skattefri personalegoder eller goder, der er lempeligere beskattet eller hvor godet skattemæssigt værdiansættes lavere end almindelig pengeløn.

Hvilke personalegoder

I princippet kan bruttotrækordningen anvendes på alle personalegoder

Som nævnt er det dog kun de skattefri personalegoder eller goder, der skattemæssigt værdiansættes lavere end almindelig pengeløn, hvor det kan betale sig at anvende bruttotrækordningen.

De mest anvendelige personalegoder er følgende:

- Fri telefon (omfattet af den nye multimediebeskatning)
- Bredbånd (omfattet af den nye multimediebeskatning)
- Bus-/togkort
- Sundhedsordninger
- Massage
- Brobizz
- Aviser
- Uddannelser
- Parkering ved arbejdspladsen

I det følgende gives en nærmere beskrivelse af fordelene ved flere af goderne.

Fri telefon og bredbånd

Fri telefon omfatter typisk situationer, hvor medarbejderens telefon eller bredbåndsforbindelse er oprettet i arbejdsgiverens navn, og arbejdsgiveren helt eller delvist afholder den ansattes udgifter hertil. Værdien af fri telefon beskattes ved, at medarbejderens skattepligtige indkomst forhøjes med 3.000 kr. årligt.

Ønsker arbejdsgiveren ikke at afholde medarbejderens telefonudgifter mv., kan det overvejes at indgå en aftale om fri telefon/fri bredbånd, hvor medarbejderen til gengæld accepterer en generel bruttoløn-nedgang, svarende til de forventede udgifter.

Bus-/togkort

Medarbejdere beskattes ikke, når arbejdsgiveren yder fri befordring mellem hjem og arbejde, forudsat at medarbejderen ikke selv angiver befodringsfradrag for strækningen.

Reglen om skattefrihed for arbejdsgiverbetalt befordring finder ligeledes anvendelse, selv om medarbejderen ikke er berettiget til befodringsfradrag på grund af 24 km-grænsen.

Skattefriheden for arbejdsgiverbetalt befordring finder også anvendelse, selv om den frie befordring ydes i form af periodekort, som kan benyttes til privat transport udover kørsel mellem hjem og arbejde.

I mange tilfælde kan det vise sig at være en økonomisk fordel at afholde udgiften til ordningen ved en bruttoløn-nedgang - også selv om befodringsfradraget mistes.

Parkeringsplads

En medarbejder kan skattefrit få betalt en parkeringsplads eller parkeringskort, som arbejdsgiveren af hensyn til arbejdet har stillet til rådighed ved arbejdspladsen.

Det har ikke betydning for skattefriheden, om pladsen er beliggende på et areal, der ejes eller lejes af arbejdsgiveren, eller om udgiften til parkering afholdes af arbejdsgiveren på anden måde, fx ved betaling af parkometerafgift.

Udgiften til parkeringspladsen kan med fordel afholdes gennem en aftale med arbejdsgiveren om bruttoløn-nedgang.

Sundhedsydelse

Der er skattefrihed for ydelser til lægefagligt begrundet sundhedsbehandling, som arbejdsgiveren betaler for medarbejderne i virksomheden. Typisk er sundhedsordningerne oprettet i form af forsikringsordninger.

Med sundhedsbehandling menes behandling i forbindelse med sygdom eller ulykke, herunder behandling for psykiske lidelser samt tilsvarende sygdomsforebyggende behandlinger.

Desuden er kiropraktorbehandling, rygeafvænning samt behandling ved misbrug af alkohol, medicin eller andre rusmidler omfattet af reglerne.

En række betingelser skal være opfyldt, for at der er skattefrihed for medarbejderne.

Udgifterne skal afholdes som led i arbejdsgiverens generelle personalepolitik for alle medarbejderne og som udgangspunkt skal behandlingen ske efter henvisning fra en læge.

Udgiften til sundhedsordningen kan med fordel afholdes gennem en aftale om bruttolønnedgang.

Aviser

Er avisen i overvejende grad ydet af hensyn til arbejdet, kan avisen medregnes ved opgørelsen af værdi af personalegoder omfattet af bagatelgrænsen. I så fald vil avisen med fordel kunne finansieres gennem bruttotræk.

I visse tilfælde vil det ikke kunne betale sig at anvende bruttotrækmodellen vedrørende personalegoder omfattet af bagatelgrænsereglene.

Selve anvendelsen af bruttotrækmodellen kan nemlig betyde, at SKAT ikke vil anerkende, at personalegodet overvejende er stillet til rådighed i arbejdsgiverens interesse — og dermed er personalegodet skattepligtigt.

Ligningsrådet har dog godkendt en ordning, hvor en avis ansås som skattefri, selv om den var finansieret ved en bruttolønmodel. Afgørende er, om avisen efter en konkret vurdering i overvejende grad er stillet til rådighed af hensyn til arbejdet.

Massage mv.

Arbejdsgiverbetalt behandling eller forebyggelse af en arbejdsrelateret skade, er efter praksis skattefri for den ansatte.

Behandlinger i form af massage, fysio- eller zoneterapi, vil normalt falde ind under denne praksis.

Såfremt arbejdsgiveren ikke ønsker at afholde udgiften til massage mv., kan medarbejderen med fordel indgå en aftale om betaling via bruttolønnedgang.

En aftale om bruttolønnedgang skal foretages med lige store beløb over en periode på 12 måneder - og det er således nødvendigt på forhånd at skønne over antallet af ønskede behandlinger.

Betingelser for godkendelse af ordningen

Efter praksis stilles følgende betingelser for, at en aftale om bruttolønnedgang skattemæssigt accepteres:

- Der skal foreligge en ændret vederlagsaftale, som indebærer en reel fremadrettet nedgang i den kontante løn
- Overenskomster, som parterne er bundet af, skal kunne rumme den ændrede vederlagsaftale
- Den aftalte lønreduktion skal som udgangspunkt løbe over hele overenskomstperioden
- Et allerede erhvervet krav på kontantløn kan ikke konverteres til en naturalieydelse
- Arbejdsgiveren skal have en økonomisk risiko i forbindelse med ordningen.

Det indebærer, at den ansattes kontante løn nedgang skal være et på forhånd fastsat beløb, der ikke reguleres i takt med den ansattes forbrug af naturaliegodet eller af de løbende omkostninger for arbejdsgiveren ved at stille godet til rådighed

- Arbejdsgiveren skal rent faktisk stille det pågældende gode til rådighed for den ansatte. Arbejdsgiveren skal således enten være ejer af godet eller være kontraktspart i forhold til den eksterne leverandør af godet.

Multimedieskat

De nye regler om multimedieskat er nok det enkelt-element i hele skattereformen, der har fået mest opmærksomhed, da multimedieskatten rammer meget bredt.

Multimedieskatten ændrer radikalt på de gældende skatteregler for arbejdsgiverbetalt bredbånd, telefon og hjemme-pc.

Samtidig giver lovændringen mulighed for etablering af lønpakker finansieret gennem den såkaldte bruttotrækmodel, idet det gældende forbud mod bruttolønfinansierede pc ordninger ophæves.

I det følgende gennemgås de nye regler om multimedieskat og vores bud på, hvordan virksomheder og medarbejdere kan indrette sig på reglerne, som får virkning fra 1. januar 2010.

Multimedieskatten

Der er tale om en rådighedsbeskatning, som vi bl.a. allerede kender fra reglerne om firmabilbeskatning. Rådighedsreglen indebærer, at beskatningen ikke afhænger af, om medarbejderen rent faktisk benytter de omhandlede personalegoder privat, idet den faktiske rådighed er tilstrækkelig til at udløse beskatning.

Multimediebeskatningen omfatter følgende goder:

Computere med sædvanligt udstyr, hvilket vil sige skærm, programmer og printer mv.

Telefon - dvs. en almindelig fast-nettelefon eller en mobiltelefon. Beskatningen dækker telefoni, oprettelses-, abonnements- og forbrugsudgifter samt sædvanlige telefonserviceydelse. Også selve telefonapparatet er omfattet.

Datakommunikation via en internetforbindelse - dvs. adgang til og brug af internet, eksempelvis en ISDN- eller ADSL-forbindelse eller andre bredbåndsforbindelser. Samtidig dækker beskatningen engangsudgiften til etablering af internetforbindelsen.

Beskatningens størrelse

Beskatningen sker med et årligt beløb på i alt 3.000 kr., uanset om et eller flere af de nævnte medier er stillet til rådighed. Ansatte der kun har rådighed over personalegoderne en del af året beskattes af et forholdsmæssigt beløb.

Multimediebeskatningen bliver A-indkomst, og der skal således løbende foretages beskatning af 250 kr. hver måned. Der skal ligeledes indeholdes AM-bidrag.

Det er ikke muligt at modregne husstandens egne udgifter til telefoni m.v. i det skattepligtige beløb på 3.000 kr., ligesom det ikke fritager for beskatning, at medarbejderen via bredbånd og/eller telefonforbindelse har mulighed for at koble sig op på arbejdsgiverens netværk fra bopælen.

Samtidig sker beskatningen frem- over pr. person modsat i dag, hvor husstanden maksimalt beskattes af en gang fri telefon, uanset om flere personer i husstanden har fri telefon fra deres respektive arbejdsgivere. For ægtefæller/samboende vil det derfor så vidt muligt være en fordel at samle alt medie hos den ene for at undgå dobbeltbeskatning. Samtidig vil det være en fordel at få så meget som muligt (fastnet- og mobiltelefon, bred- bånd og pc) med i lønpakken, idet beskatningen er den samme (3.000 kr.), uanset hvor mange af goderne der vælges.

Rådighed

Som nævnt er den faktiske rådighed tilstrækkelig til at udløse beskatning.

Det betyder i praksis, at en medarbejder beskattes, hvis denne blot en gang tager en bærbar pc eller mobiltelefon med hjem — det gælder uanset om medarbejderen skriver under på en tro og love erklæring om, at goderne ikke anvendes privat.

En arbejdsgiverbetalt bredbåndsforbindelse eller fastnettelefon udløser altid beskatning.

En pc på arbejdspladsen udløser ikke beskatning med mindre den rent faktisk tages med hjem.

Der er i lovforarbejderne givet enkelte eksempler på persongrupper, der kan undgå beskatning, selv om de tager en mobiltelefon eller en bærbar pc med hjem.

Fx sker der ikke beskatning af ansatte med tilkaldevagt, når de tager en mobiltelefon eller en PDA med hjem. Det kræver dog, at der er indgået en tro og love erklæring mellem arbejdstager og arbejdsgiver om, at telefonen mv. kun må benyttes erhvervsmæssigt, og at arbejdsgiveren fører kontrol med, at telefonen ikke benyttes privat.

Medarbejdere på tjenesterejse kan ligeledes undgå beskatning, hvis der er et erhvervsmæssigt behov for at få en telefon og/eller pc med på rejsen.

Beskatning kan ligeledes undgås ved hjemtagning af pc'ere med særligt programmel, og under forudsætning af, at disse pc'ere kun lånes med hjem i "ny og næ", når der er et arbejdsmæssigt behov, og når der kun er et begrænset antal pc'er til rådighed for hjemlån.

Sædvanligt tilbehør til computeren

Multimediebeskatningen omfatter udover selve computeren også almindeligt forekommende tilbehør såsom skærm, software, printer m. v. af almindelig størrelse og standard. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at fx en 50" fladskærm og en avanceret fotoprinter ikke anses for sædvanligt tilbehør.

Det vil være en konkret vurdering hvad der kan anses som sædvanligt tilbehør, men det kan nævnes, at Skatterådet tidligere har godkendt, at 22"- 26" fladskærme anses som sædvanligt udstyr, hvorimod skærme i størrelsen 32"- 42" i en konkret afgørelse ikke blev anset som basisudstyr.

Datakommunikation mv.

Multimedieskatten omfatter datakommunikation via internetforbindelse inkl. sædvanlige ydelser, som er en integreret del af abonnementet, og som ikke kan udskilles. Som eksempler på sådanne ydelser nævnes i lovforarbejderne "gratis" download af musik eller tv-kanaler.

Der er indtil videre ikke klare retningslinjer, hvordan sådanne ydelser skal vurderes.

Goder til husstand

Efter gældende regler er der mulighed for, at en arbejdsgiver stiller goder til rådighed for medarbejderens øvrige husstand - typisk har der været tale om mobiltelefoner. Fra og med 2010 beskattes sådanne goder særskilt i forhold til de faktiske udgifter, og der er ikke indført overgangsregler for eksisterende abonnementer

Overgangsregel for PC-ordninger

For så vidt angår PC-ordninger ophører de nuværende regler om fradrag for egenbetaling med beskattede penge.

PC-ordninger, hvor der er indgået aftale inden den 22. april 2009, omfattes først af multimediebeskatningen fra og med 2013.

PC-ordninger og bruttotræk

Fra 1. januar 2010 bliver det igen muligt at få pc og tilbehør med i en lønpakke finansieret gennem bruttotræk.

Selvstændige

Selvstændigt erhvervsdrivende har hidtil kunne lade biler og visse ejendomme indgå i virksomhedsskatteordningen som blandet benyttede driftsmidler.

Fra 2010 vil det ligeledes være muligt at lade blandede benyttede multimedier inde i virksomhedsskatteordningen. Det betyder, at den selvstændige beskattes af den private rådighed over multimedierne, som om de var stillet til rådighed af en arbejdsgiver.

Dette medfører at de selvstændigt erhvervsdrivende fremover bliver beskattet af max. 3.000 kr. årligt uanset antallet af multimedier.

Skattemæssig behandling af tab

Den skattemæssige behandling af tab på debitorer og kautioner afhænger af en række forhold, herunder om tabet vedrører virksomhedens løbende drift og om der er en koncernmæssig eller tilsvarende forbindelse mellem kreditor og debitor.

Forretningsdebitorer og andre fordringer

Det er afgørende for den skattemæssige behandling af et tab, om der er tale om tab på forretningsdebitorer eller tab på andre fordringer.

Forretningsdebitorer er fordringer, som er etableret ved virksomhedens salg af varer eller tjenesteydelser, dvs., varedebitorer og debitorfortjenesteydelser, hvor virksomheden har indtægtsført sit vederlag på faktureringsstidspunktet. Fordringer på rentebetalinger, der tilsvarende er karakteriseret ved, at virksomheden har indtægtsført renteindtægten, behandles som udgangspunkt efter samme regler som forretningsdebitorer.

Fordringer, der ikke er forretningsdebitorer eller rentefordringer, behandles efter reglerne for andre fordringer. Der vil her være tale om fordringer, som ikke er opstået som led i virksomhedens almindelige drift med salg af varer eller tjenesteydelser, men f.eks. ved ydelse af lån.

Kan en fordring skifte status?

En forretningsdebitor kan i visse situationer ændre status til at skulle behandles efter reglerne for andre fordringer.

Det vil typisk være tilfældet, hvis en virksomhed yder en forretningsdebitor en kredit, som er væsentligt længere end den normale kredittid for virksomhedens øvrige forretningsdebitorer. Dette sker i praksis typisk hvor kreditor og debitor er forbundet ved en koncernforbindelse eller lignende.

Forretningsdebitorer - Fradrag for tab

Som hovedregel har en virksomhed - både en personlig ejet virksomhed og en virksomhed i selskabsform — fradrag for tab på forretningsdebitorer.

Fradragstidspunktet

Et fradragsberettiget tab på debitorer er fradragsberettiget på det tidspunkt, hvor tabet er endeligt konstateret og opgjort, som udgangspunkt når tabet er konstateret endeligt ved forgæves udlæg eller lignende.

Hvis debitor er gået konkurs eller lignende kan tabet dog fradrages på det tidspunkt, hvor tabet kan sandsynliggøres, f.eks. ved en erklæring fra bobestyrer om den forventede dividende.

Procentvis nedskrivning Udgangspunktet er, at der kun er fradrag for tab på debitorer efter en konkret bedømmelse af hver enkelt debitor.

For visse virksomheder, som sælger på afbetaling og har et meget betydeligt antal debitorer, tillader SKAT dog, at der foretages en procentvis hensættelse til tab på debitorerne. Nedskrivningsprocenten skal i så fald fastsættes på baggrund af virksomhedens erfaringer med faktiske debitorer for tidligere år.

Tab på andre fordringer For andre fordringer end forretningsdebitorer afhænger den skattemæssige behandling af tab i første række af, om tabet lides af en person eller af et selskab.

Personers tab på andre fordringer

For personer er udgangspunktet, at der ikke er fradrag for tab på andre fordringer. Dette gælder - i modsætning til beskatningen af gevinster - uanset om den aftalte rentesats på fordringen ligger over eller under den mindsterente, som halvårligt fastsættes af SKAT.

Der er dog et par undtagelser fra reglen om, at personer ikke har fradrag for tab.

Erhvervsdrivende personer har fradrag for tab på fordringer, der er erhvervet som led i deres næringsvirksomhed eller i øvrigt er knyttet til driften af virksomheden. Det betyder også, at personer, der er næringsdrivende med køb og salg af fordringer eller med udlånsvirksomhed, som udgangspunkt altid fradrag for tab på fordringer.

Personer har desuden fradrag for tab på fordringer i fremmed valuta, med mindre der er tale om tab på

- Regreskrav opstået ved kautionsbetaling (se nedenfor)
- Fordringer på personens nærmeste familie (ægtefælle, forældre, bedsteforældre, børn og børnebørn og disses ægtefæller)
- Fordringer på selskaber, hvori personen eller dennes nærmeste familie ejer eller har ejet mere end 25% af kapitalen eller råder over eller har rådet over mere end 50% af stemmerne.

Tab på fordringer i fremmed valuta er som udgangspunkt fradragsberettiget på realisationstidspunktet. Der er dog mulighed for i stedet at vælge at opgøre gevinst og tab efter lagerprincippet, dvs. at ændringen i værdi fra år til år medregnes til den skattepligtige indkomst. Hvis lagerprincippet en gang er valgt kan ændring til realisationsprincippet kun ske med tilladelse fra SKAT.

Selskabers tab på andre fordringer For selskaber er udgangspunktet, at der altid er fradrag for tab på andre fordringer.

Tab på andre fordringer er som udgangspunkt fradragsberettiget på realisationstidspunktet. For så vidt angår fordringer i fremmed valuta og børsnoterede obligationer kan selskabet dog vælge at opgøre gevinst og tab efter lagerprincippet, dvs. at ændringen i værdi fra år til år medregnes til den skattepligtige indkomst. Hvis lagerprincippet en gang er valgt kan ændring til realisationsprincippet kun ske med tilladelse fra SKAT.

Selskabers tab på koncerninterne fordringer

Der er en væsentlig undtagelse fra hovedreglen om, at selskaber har fradrag for tab på andre fordringer, nemlig for tab på koncerninterne fordringer, hvor kreditorselskabet som hovedregel ikke har fradrag.

En fordring anses i denne sammenhæng som koncernintern, hvis

- kreditorselskabet og debitorselskabet er sambeskattede eller - for udenlandske selskaber - kunne sambeskattes på tidspunktet for tabets konstatering, dvs. at de på dette tidspunkt indgår en koncern, hvori et moderselskab - direkte eller indirekte - råder over flertallet af stemmerne i et datterselskab eller på anden måde har bestemmende indflydelse i datterselskabet, ELLER
- hvis en aktionær/aktionærkreds ejer mere end 50% af kapitalen eller råder over mere end 50% af stemmerne i både kreditorselskabet og debitorselskabet, enten ved fordringens stiftelse eller på noget senere tidspunkt mens fordringen eksisterer.

Der er dog en ikke undtagelser herfra, som betyder, at tabet er fradragsberettiget for kreditorselskabet, selv om der er tale om en koncernintern fordring, nemlig i følgende

- Hvis der er tale om en forretningsdebitor og kreditorselskabet og debitorselskabet ikke har været sambeskattet eller fordringen er stiftet efter ophør af sambeskatningen. Der er dog kun fradrag for kreditors tab, hvis debitor er skattepligtig af gevinsten eller gevinsten medfører en reduktion af debitors fremførte skattemæssige underskud.
- Hvis der er tale om en rentefordring, renteindtægten har været medregnet i kreditors skattepligtige indkomst, og kreditorselskabet og debitorselskabet ikke har været sambeskattet eller fordringen er stiftet efter ophør af sambeskatningen.
- Hvis kreditor er næringsdrivende med køb og salg af fordringer eller finansiering, f.eks. en bank, og koncernforbindelsen alene er etableret for at sikre kreditors tilgodehavende.

Hvis kreditorselskabet på grund af koncernforbindelsen ikke har fradrag for tabet på fordringen, vil debitorselskabet som udgangspunkt ikke være skattepligtig af den modsvarende gevinst på gælden.

Tab på kautioner

Tab kan også opstå på kautioner, som en virksomhed har stillet for en anden.

En kaution bliver aktuel, hvis den debitor, som kautionen er ydet for, ikke kan svare sine betalingsforpligtelser overfor kreditor. I så fald kan kreditor gøre brug af den stillede kaution og forlange, at det skyldige beløb betales af kautionisten.

Det forhold, at kautionisten skal indfri debitorens betalingsforpligtelse overfor kreditor indebærer ikke i sig selv, at der lides et tab. Det er en følge af, at kautionisten ved betalingen til kreditor opnår en tilsvarende fordring på debitor, en såkaldt regresfordring.

Kautionen ville dog ikke være udløst, hvis debitor umiddelbart var i stand til at betale fordringen selv. Der opstår derfor ofte et tab på regresfordringen, når det efterfølgende konstateres, at debitor ikke er i stand til at indfri denne.

Tab på regresfordringer

Tab på regresfordringer behandles som udgangspunkt efter de samme regler som andre fordringen

Personers tab på regresfordringer

For personer er udgangspunktet, at tab på regresfordringer - på samme måde som tab på andre fordringer - ikke er fradragsberettigede.

Erhvervsdrivende personer har dog fradrag for tab på regresfordringer, der er erhvervet som led i deres næringsvirksomhed eller i øvrigt er knyttet til driften af virksomheden. Det omfatter i første række personer, der er næringsdrivende med køb og salg af fordringer eller med udlånsvirksomhed, eller som har det som erhverv at stifte kautioner eller lignende. Det omfatter desuden de situationer, hvor en erhvervsdrivende person i øvrigt har ydet kautionen som et nødvendigt led i driften af virksomheden, typisk hvor kautionen er stillet for at sikre virksomhedens hidtidige afsmitningsmuligheder eller leverancer.

Derimod gilder reglen om, at personer har fradrag for tab på fordringer i fremmed valuta ikke, hvis fordringen er erhvervet som regresfordring ved indfrielse af en kautionsforpligtelse eller lignende.

Selskabers tab på regresfordringer

For selskaber er udgangspunktet, at tab på regresfordringer - på samme måde som tab på andre fordringer - er fradragsberettigede.

For regresfordringer gælder reglen om, at der ikke er tab på koncerninterne fordringer (se overfor) dog tilsvarende.